

*Du skønne Plet under Jyllands Hjerter
med brede Banker og Bækkes Fald,
med Skoves Skygge, hvor Skæbnen lærte
en stridig Slægt at forstå sit Kald!
Din stille Storhed vil jeg ej bytte
med Verdens Jag gennem Strid og Støj,
fjernt fra dens Tummel vil jeg her lytte
til Lærkens Sang over Loddenhøj.*

*Du lille By, hvor jeg fik mit Virke
i Fryd og Bæven, i Sorg og Savn,
i skolen og i kullet Kirke
- vel begge Dele til liden Gavn -
trods alt, hos dig fik mit Hjerter hjemme,
skønt du blev skæmmet af fæle Ar.
I Billedskrift har jeg søgt at gemme
et minde om, hvad du var engang.*

Af Hans Erik Jensen

